

ข้อมูลติดต่อ

In Washington: Merrell Tuck +1 (202) 473-9516

mtuckprimdahl@worldbank.org

Rebecca Ong +1 (202) 458-0434

rong@worldbank.org

TV/Broadcast: Mehreen A. Sheikh

+1 (202) 458-7336

msheikh1@worldbank.org

ธนาคารโลกระบุประเทศกำลังพัฒนาจะประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุนในระหว่างที่เศรษฐกิจโลกกำลังฟื้นตัวอย่างช้าๆ

ดอกเบี้ยสูง เศรษฐกิจถดถอย และการลดลงของเงินทุนระหว่างประเทศคือปัจจัยหลัก

กรุงเทพฯ วันที่ 21 มกราคม 2553 — ธนาคารโลกคาดการณ์ว่า การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจโลกที่กำลังปรากฏอยู่ในขณะนี้ จะชะลอตัวลงในช่วงหลังของปี ทั้งนี้ก็เพราะว่าอานิสงส์ของการใช้มาตรการการคลังเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจนั้นกำลังจะจางลง ในขณะที่เดียวกัน เสถียรภาพของตลาดการเงินโลกก็ยังไม่กลับคืนมา นอกจากนี้ การที่ความต้องการในภาคเอกชนยังอยู่ในระดับต่ำ กอปรกับภาวะว่างงานที่ยังสูงอยู่ก็น่าจะมีอิทธิพลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจโลกพอสมควร

การคาดการณ์ดังกล่าวปรากฏอยู่ในรายงานฉบับใหม่ของธนาคารโลกชื่อ *Global Economic Prospects 2010 (แนวโน้มเศรษฐกิจโลก ปี 2553)* ซึ่งธนาคารโลกนำออกเผยแพร่ในวันนี้ รายงานฉบับนี้เตือนว่า แม้ว่าวิกฤตการเงินโลกดูเหมือนจะผ่านช่วงที่เลวร้ายที่สุดมาแล้ว แต่สภาพเศรษฐกิจโลกนั้นก็ยังไม่ค่อยดีขึ้นด้วยเหตุนี้เองธนาคารโลกจึงคาดว่า ผลกระทบจากสภาวะวิกฤตในครั้งนี้ จะเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของระบบการเงินและการเจริญทางเศรษฐกิจของโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้า

พร้อมกันนี้ รายงานฉบับนี้ยังได้คาดว่า มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกโดยรวม (Global GDP) ซึ่งลดลงถึงร้อยละ 2.2 ในปี 2552 นั้น จะเติบโตด้วยอัตราร้อยละ 2.7 ในปี 2553 และร้อยละ 3.2 ในปี 2554¹ สำหรับแนวโน้มของเศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนานั้นน่าจะค่อนข้างดี จะเห็นได้จากการที่ธนาคารโลกคาดว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศกำลังพัฒนาโดยรวมจะโตในอัตราร้อยละ 5.2 ในปีนี้ และเชยิบไปอยู่ที่ร้อยละ 5.8 ในปี 2554 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 1.2 ในปี 2552 ที่ผ่านมามากทีเดียว ส่วน GDP ของประเทศที่พัฒนาแล้วโดยรวมซึ่งลดลงถึงร้อยละ 3.3 ในปี 2552 นั้น ก็ยังคาดว่าจะกระเตื้องขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยกระเียบมาอยู่ที่ร้อยละ 1.8 ในปี 2553 และร้อยละ 2.3 ในปี 2554 ขณะเดียวกันรายงานฉบับนี้ก็ยังประเมินด้วยว่า ปริมาณการค้าของโลกซึ่งลดลงอย่างฮวบฮาบถึงร้อยละ 14.4 ในปี 2552 นั้น น่าจะเพิ่มขึ้นได้ถึงร้อยละ 4.3 ในปีนี้ และร้อยละ 6.2 ในปี 2554

แม้จะมีแนวโน้มสูงว่าการพยากรณ์ดังกล่าวน่าจะใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด แต่สถานการณ์โลกทั่วไปก็ยังมีแนวโน้มไม่แน่นอนปกคลุมอยู่ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2554 ซึ่งธนาคารโลกได้พยากรณ์ไว้ว่าน่าจะลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.5 หรือพุ่งขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 3.4 ก็เป็นไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมั่นใจของทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบการในช่วงสองสามไตรมาสข้างหน้า

“เราไม่อาจจะคาดหวังให้เศรษฐกิจโลกสามารถฟื้นตัวจากวิกฤตการณ์ที่ใหญ่หลวงได้ภายในเวลาเพียงข้ามคืน เนื่องจากโดยปกติแล้ว การฟื้นฟูเศรษฐกิจที่เสียหายจากวิกฤตและการสร้างงานนั้นต้องใช้เวลานานหลายปี สภาวะเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อคนยากคนจนเป็นอย่างมาก” นายจัสติน หลิน หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ และรองประธานอาวุโสสำหรับงานเศรษฐศาสตร์เพื่อการพัฒนาของธนาคารโลกกล่าว “ประเทศที่ยากจนที่สุด ซึ่งเป็นประเทศที่ต้องพึ่งพาเงินช่วยเหลือแบบให้เปล่าหรือเงินกู้ยืมที่มีรัฐเป็นผู้อุดหนุน อาจต้องการเงินทุนเพิ่มถึง 35,000 - 50,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อใช้ดำเนินโครงการช่วยเหลือทางสังคมต่าง ๆ ที่มีมาก่อนภาวะวิกฤติ”

ในสภาวะที่เศรษฐกิจโลกยังไม่ค่อยฟื้นตัวขึ้น ราคาน้ำมันโดยทั่วไปน่าจะยังคงอยู่ที่ประมาณ 76 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรลโดยเฉลี่ย และราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ ไม่น่าจะเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 3 โดยเฉลี่ยในระหว่างปี 2553-2554

¹ (หรือ -1, ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 4 เมื่อคำนวณค่าสะสมของค่าความเสมอภาคและความสามารถในการซื้อ (Purchasing Power Parity))

รายงานดังกล่าวยังได้เตือนว่า แม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่อาจจะต้องใช้เวลาหลายปีกว่าที่แต่ละประเทศจะสามารถฟื้นฟูความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสองปีที่ผ่านมาได้ มีการประเมินว่า จำนวนประชากรที่จะตกอยู่ในภาวะยากจนที่สุด (extreme poverty) ในปี 2553 (หรือมีรายได้ต่ำกว่า \$1.25 เหรียญสหรัฐ ๑ ต่อวัน) นั้น จะเพิ่มขึ้นอีก 64 ล้านคนจากจำนวนที่ควรจะเป็นหากไม่เกิดวิกฤตการณ์ดังกล่าว

ยิ่งไปกว่านั้น ในช่วง 5-10 ปีข้างหน้า การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (risk aversion) ของสถาบันการเงินที่น่าจะเพิ่มขึ้น การกำกับดูแลที่น่าจะเข้มงวดขึ้น และความจำเป็นที่จะต้องลดการปล่อยกู้ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แพร่หลายในช่วงที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู อันเป็นสาเหตุให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในครั้งนี้น่าจะส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินโลกพอสมควร ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ที่ต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศต้องประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุน หรือต้องเผชิญกับค่าใช้จ่ายในการกู้ยืมที่สูงขึ้นกว่าก่อน

"ในภาวะที่การเงินระหว่างประเทศยังตึงตัวอยู่นั้น

ผู้ประกอบการในประเทศกำลังพัฒนาจะต้องประสบปัญหาต้นทุนการกู้ยืมที่สูงขึ้น

ขณะที่บางบริษัทอาจถูกกดดันด้วยความน่าเชื่อถือในการชำระหนี้ลง และเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศก็ยังคงลดลงอีก

ปัจจัยเหล่านี้จะทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาในช่วง 5-10 ปีข้างหน้า

ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นถึงร้อยละ 0.2 ถึง 0.7 หากว่าเศรษฐกิจยังเฟื่องฟูและต้นทุนการกู้ยืมเงินยังคงต่ำอยู่" นายแอนดรูว์ เบิร์นส์

ผู้เขียนหลักของรายงานฉบับนี้กล่าว

ขณะที่การเงินในทุกรูปแบบมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)

น่าจะมีข้อจำกัดน้อยกว่าการกู้ยืม อย่างไรก็ตาม การที่บริษัทแม่ต่างๆ จะต้องเผชิญกับค่าใช้จ่ายในการกู้ยืมที่สูงขึ้นนั้น

จะส่งผลกระทบต่อความสามารถของบริษัทในการสนับสนุนการผลิตสินค้าบางตัว ผลที่ตามมาคือ เงินลงทุน FDI

ที่ไหลเวียนเข้าประเทศก็จะชะลอลงด้วย จากที่เคยเป็นร้อยละ 3.9 ของ GDP ในประเทศกำลังพัฒนาในปี 2550

ลงมาที่ประมาณร้อยละ 2.8-3.0 ในระยะกลาง ผลกระทบที่จะตามมานั้นอาจถึงขั้นรุนแรงสำหรับบางประเทศ

เนื่องจากเงินลงทุน FDI นั้นคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 20

ของเงินลงทุนทั้งหมดในภูมิภาคแอฟริกาตอนใต้ของทะเลทรายซาฮารา ยุโรปและเอเชียกลาง และละตินอเมริกา

"ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาไม่สามารถหลีกเลี่ยงสถานะตึงตัวของการเงินระหว่างประเทศได้

ประเทศเหล่านั้นสามารถและควรที่จะลดอัตราดอกเบี้ยในประเทศ

และสนับสนุนตลาดเงินทุนภายในท้องถิ่นโดยการขยายศูนย์กลางการเงินในระดับภูมิภาค

รวมทั้งเพิ่มการแข่งขันและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการกำกับดูแลในภาคการเงินของตนเอง" นายฮานส์ ทิมเมอร์

ผู้อำนวยการ Development Prospects Group ของธนาคารโลกกล่าว

"แม้ว่าการดำเนินมาตรการดังกล่าวจะใช้เวลานานกว่าจะเห็นผล

แต่ก็ถือว่าเป็นการช่วยให้ภาคธุรกิจสามารถหาแหล่งเงินทุนภายในประเทศได้ง่ายขึ้นในอนาคต

ซึ่งจะช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถกลับไปสู่ความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจดังเช่นที่เคยเป็นก่อนวิกฤตครั้งนี้จะเกิดขึ้นได้"

รายงานฉบับนี้ยังระบุว่า สถานะการเงินระหว่างประเทศที่ผ่อนคลายในช่วงปี 2546 จนถึง 2550

มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเฟื่องฟูของการเงินและภาวะเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกัน

ค่าใช้จ่ายในการกู้ยืมในช่วงดังกล่าวซึ่งต่ำกว่าในขณะนี้มาก

ทำให้การไหลเวียนของเงินทุนระหว่างประเทศและการปล่อยกู้โดยสถาบันการเงินท้องถิ่นเป็นไปอย่างคล่องตัวและสามารถขยาย

ตัวได้อย่างราบรื่น ส่งผลให้อัตราการลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 30

ปรากฏการณ์ดังกล่าวมีส่วนทำให้ผลผลิตศักยภาพ (potential output) ในประเทศกำลังพัฒนาเติบโตร้อยละ 1.5 ในช่วงนั้น

แม้ว่าการเติบโตของประเทศกำลังพัฒนาในช่วงเศรษฐกิจเฟื่องฟูนั้น ส่วนหนึ่งจะอยู่บนพื้นฐานที่แข็งแกร่งของประเทศนั้น ๆ

เอง แต่เห็นได้ชัดว่า สถานะการเงินของโลกที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงดังกล่าวนั้นเป็นสถานะที่ไม่ยั่งยืน

หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ GEP ของปี 2553 โปรดเข้าไปที่เว็บไซต์ www.worldbank.org/gep2010

เพื่อดูแนวโน้มหลายรายงาน หรือ www.worldbank.org/globaloutlook สำหรับข้อมูลแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive)

*****

ผู้สื่อข่าวสามารถค้นหาข้อมูลและเอกสารประกอบได้ก่อนเวลาของคำสั่ง embargo ลับสุดยอด

โดยสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากศูนย์ข่าวออนไลน์ของธนาคารโลก (World Bank Online Media Briefing Center)

<http://media.worldbank.org/secure>

หากท่านเป็นผู้สื่อข่าวที่มีสังกัดรับรอง และยังไม่ได้รับอนุญาต ท่านสามารถขอรหัสผ่านได้โดยการกรอกใบสมัครได้ที่

<http://media.worldbank.org/>

เอกสารประกอบข้อเท็จจริง – แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2553: ภาพรวมของแต่ละภูมิภาค

ในปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกฟื้นตัวเร็วกว่าภูมิภาคอื่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการตอบสนองเชิงนโยบายที่รวดเร็ว รวมทั้งความต้องการภายในภูมิภาคที่สูงด้วยอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ร้อยละ 8.4 ในปีที่ผ่านมา ประเทศจีนเปรียบเสมือนเป็นเครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของทั้งภูมิภาค สถานการณ์ในปีนี้น่าจะดำเนินตามรูปแบบเดิม โดยธนาคารโลกคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะโตร้อยละ 9 ในปีนี้ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ของเอเชียตะวันออกโดยรวมซึ่งน่าจะเป็นร้อยละ 6.8 ในปี 2552 นั้น ธนาคารโลกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 8.1 ในปี 2553 ส่วนเงินทุนไหลเข้าภาคเอกชนนั้นเริ่มจะหวนคืนสู่ภูมิภาคแล้ว นอกจากนี้ การพัฒนาตลาดการเงินของแต่ละประเทศก็ทำให้เกิดแรงสนับสนุนที่ดีต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การที่ยังมีกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งภาวะการค้าโลกที่ยังไม่ค่อยสดใสนักก็จะทำให้จีดีพีของภูมิภาคไม่น่าจะขยายตัวได้มากกว่าร้อยละ 8.2 ในปี 2554

ด้วยสาเหตุที่หลายประเทศในยุโรปและเอเชียกลางมีความเปราะบางอยู่สูงแต่ดั้งเดิม (เพราะมีการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดสูง) ภูมิภาคนี้จึงได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรงจากภาวะวิกฤติ อัตราการเติบโตของจีดีพีของภูมิภาคโดยรวมนั้นทรุดลงมากถึงร้อยละ 6.2 ในปี 2552 แม้จะมีการคาดการณ์ว่าจีดีพีของภูมิภาคจะกระเด้งขึ้นร้อยละ 2.7 ในปี 2553 และร้อยละ 3.6 ในปี 2554 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่จะยังคงต่ำกว่าศักยภาพจริงของประเทศเหล่านั้น รวมทั้งการว่างงานและความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างสถาบันการเงินยังคงมีอยู่สูง ภาวะที่มีหนี้เสียในระบบมาก อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น รวมทั้งการที่เงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศชะลอลง นั้นจะยังเป็นสิ่งท้าทายในระยะสั้น และเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนในหลาย ๆ ประเทศในภูมิภาค ยิ่งไปกว่านั้น ความเสี่ยงที่ว่าสถานการณ์สำหรับสถาบันการเงินในภูมิภาคจะเลวร้ายไปกว่าเดิม รวมถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจซ้ำเป็นระลอกสอง (double-dip recession) นั้นยังคงมีอยู่ แม้ว่าสถานะด้านการเงินระหว่างประเทศและการปรับตัวภายในประเทศเองจะดีขึ้นกว่าปีที่แล้ว แต่ความต้องการเงินช่วยเหลือจากภายนอกภูมิภาคยังมีแนวโน้มว่าจะสูงกว่าเงินทุนที่ไหลเข้าจริงถึง 54,000 เหรียญสหรัฐ ฯ ในปี 2553

พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงแข็งแกร่งกว่าเดิมทำให้หลายประเทศในภูมิภาค ละตินอเมริกาและแคริบเบียนสามารถรับมือกับวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจได้ดีกว่าในอดีต หลังจากที่จีดีพีของภูมิภาคลดลงร้อยละ 2.6 ในปีที่แล้ว ผลผลิตของละตินอเมริกาและแคริบเบียนน่าจะสามารถกระเด้งขึ้นจนสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 3.1 ในปี 2553 และร้อยละ 3.6 ในปีถัดไป อย่างไรก็ตาม สภาวะที่การลงทุนของโลกโดยรวมยังซบเซาอยู่นั้นก็จะถ่วงเศรษฐกิจของภูมิภาคให้ไม่สามารถกลับไปโตเท่าเดิมได้ในอนาคตอันใกล้ รายได้จากแรงงานอพยพและการท่องเที่ยว (ซึ่งถือเป็นแหล่งเงินทุนภายนอกที่สำคัญของประเทศในแถบทะเลแคริบเบียน) นั้นก็ไม่น่าจะกระเด้งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในปี 2553-2554 เนื่องจากตลาดแรงงานในสหรัฐอเมริกาและประเทศที่มีรายได้สูงอื่น ๆ ยังซบเซาอยู่ ปัญหาหลัก ๆ ที่ภูมิภาคต้องเผชิญได้แก่การลดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ว่างงานในรูปแบบที่ไม่ก่อภาระให้ลดการคลังของรัฐในระยะยาว รวมทั้งการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนเสรีในภาวะที่มีแรงกดดันมากมายจากในประเทศ

ประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

ถือว่าเป็นภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจน้อยกว่าภูมิภาคอื่น ๆ เห็นได้จากการที่จีดีพีของภูมิภาคโดยรวมในปี 2552 ยังโตในอัตราร้อยละ 2.9 การเติบโตของประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้นำเข้าน้ำมันในภูมิภาคนั้นอยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.7 ในปีที่ผ่านมา ตรงกันข้ามกับประเทศที่เป็นผู้ส่งออกน้ำมันซึ่งเศรษฐกิจโดยรวมโตแค่ร้อยละ 1.6 ในปีเดียวกัน อันสะท้อนให้เห็นถึงการลดกำลังการผลิตและการลดลงของรายได้จากการขายน้ำมันด้วย สำหรับแนวโน้มโดยรวมนั้น ธนาคารโลกคาดว่าจีดีพีของภูมิภาคจะขยายตัวร้อยละ 3.7 ในปี 2553 และร้อยละ 4.4 ในปี 2554 ทั้งนี้ การพยากรณ์ว่าเศรษฐกิจของภูมิภาคจะฟื้นตัวขึ้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของสันนิษฐานที่ว่าความต้องการน้ำมันในโลกจะกลับคืนมา ทำให้ราคาน้ำมันคงที่ รวมทั้งมีการฟื้นตัวของตลาดส่งออกหลักด้วย อย่างไรก็ตาม การค่อย ๆ ถอนมาตรการคลังสำหรับกระตุ้นเศรษฐกิจ และการระมัดระวังในการใช้จ่ายของผู้บริโภคและการลงทุนน่าจะยังเป็นปัจจัยที่ถ่วงการเติบโตของภูมิภาคอยู่

ดูเหมือนว่าภูมิภาคเอเชียใต้จะผ่านช่วงที่เลวร้ายมาได้อย่างรวดเร็ว ถึงกระนั้นก็ตาม อัตราการเจริญเติบโตของจีดีพีของภูมิภาคนี้ในปี 2552 ซึ่งคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 5.7 นั้น (อัตราเดียวกันกับปี 2551) ก็ยังเป็นอัตราที่น้อยกว่าอัตราที่ภูมิภาคนี้เคยทำได้ในยุคที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูมาก ทั้งนี้มีสาเหตุหลักมาจากการลดลงอย่างฮวบฮาบของการลงทุน อย่างไรก็ตาม เงินทุนไหลเข้าภาคเอกชนในภูมิภาคเอเชียใต้นั้น (ซึ่งโดยมากจะเป็นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ) มีความสำคัญน้อยกว่าภูมิภาคอื่น ๆ เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนของจีดีพี ประกอบกับความต้องการสินค้าภายในภูมิภาคยังสามารถคงที่อยู่ที่ในระดับหนึ่งเนื่องจากได้รับอานิสงส์จากนโยบายเศรษฐกิจ

ภาคที่ย่อนวัฏจักร ดังนั้น ธนาคารโลกจึงคาดว่าอัตราการเติบโตของภูมิภาคจะฟื้นตัวมาอยู่ที่ร้อยละ 6.9 ในปี 2553 และร้อยละ 7.4 ในปี 2554

ส่วนภูมิภาคแอฟริกาแถบตอนใต้ของทะเลทรายซาฮาร่านั้นได้รับผลกระทบมากพอสมควร โดยในช่วงแรกจะเป็นผลกระทบทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว รายได้ส่งกลับของแรงงานพวยพ และการลดลงของความช่วยเหลือด้านการพัฒนาจากประเทศร่ำรวยกว่าซึ่งกำลังประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ อัตราการเติบโตของจีดีพีของกลุ่มประเทศในแถบนี้คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.1 เท่านั้นในปีที่ผ่านมา ประเทศที่เป็นผู้ส่งออกน้ำมันและประเทศที่มีรายได้ปานกลางนั้นคาดว่าจะได้รับผลกระทบหนักหน่วงกว่าประเทศที่มีรายได้น้อยหรือประเทศที่ยังอยู่ในข่ายเปราะบางอยู่ และประเทศที่ยังไม่สามารถรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวได้ ในปี 2553 นี้ ธนาคารโลกคาดว่า อัตราการเติบโตของจีดีพีของภูมิภาคโดยทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 4.8 (ไม่รวมแอฟริกาใต้) ในขณะที่การเจริญเติบโตของประเทศซึ่งอยู่ในข่ายเปราะบางนั้นน่าจะอยู่ที่ร้อยละ 4.2 และประเทศที่มีรายได้น้อยจะอยู่ที่ร้อยละ 4.8 ส่วนเศรษฐกิจของแอฟริกาใต้นั้นคาดว่าจะโตร้อยละ 2 ในปีนี้ หลังจากที่เคยต่ำลงร้อยละ 1.8 เมื่อปี 2552 ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจของประเทศที่มีรายได้ปานกลางน่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.5 ภาพรวมของภูมิภาคนี้ ยังคงมีความไม่แน่นอนอยู่ และการฟื้นตัวของภูมิภาคนั้นจะขึ้นอยู่กับ การฟื้นตัวของตลาดส่งออกหลักเป็นสำคัญ